

La Festa de l'Estany va néixer ara fa cent anys (l'any passat se'n celebrà el centenari) de la mà d'aquells senyors de Barcelona que cercaven a la capital de la Cerdanya la tranquil·litat i la fresca que la seva pròpia ciutat els negava. Per fer més animoses aquelles setmanes pirinenques organitzaven tota mena d'activitats de caire festiu i cultural, ja que aquesta era la seva idiosincràsia. De tot aquell conjunt d'activitats i jocs que florien a mesura que la riba del llac s'omplia de torres i xalets, l'única que ha sobreviscut al pas del temps ha estat la Festa de l'Estany, nascuda sota la protecció de la deessa Ceres i amb un caire marcadament elitista. Amb els anys, substituïda Ceres per la vella de l'estany, la festa s'anà popularitzant. Darrerament, la necessitat d'estimular el turisme li ha donat un nou impuls.

La Vella de l'Estany, una figura sorgida de les efervescències romàntiques dels estiuers.

Carrosses i focs d'artifici en una festa centenària

La Vella de l'Estany presideix la festa

El proper diumenge 21 d'agost, les carrosses sortiran altra volta al carrer. La gran desfilada de carrosses, presidida per la Vella de l'Estany, és l'acte més esperat d'aquesta festa. La desfilada es repeteix dues vegades, a un quart de dotze del matí i a dos quarts de deu de la nit, acompanyada de la tradicional pujada de teies.

Acabada la cavalcada, la gent de la Cerdanya i els forasters que s'hagin desplaçat fins a Puigcerdà

podran disfrutar dels focs d'artifici que a partir de les onze esclataran per sobre de l'estany. Esgotada la pólvora, arribarà el moment dels dansaires amb el ball de nit a l'aire lliure animat pel conjunt Aquarella.

Aquest és, bàsicament, l'eix principal de la festa, al qual cal afegir altres manifestacions com l'onzena edició de la travessa de l'estany, una cursa de natació molt participada. Ja s'ha dit que les carrosses centren l'atenció de

tothom en aquest dia de festa. La participació de carrosses augmenta a cada edició i ja supera de llarg la vintena. Els carrossaires no són tan sols gent de Puigcerdà, ja que s'hi han afegit nombrosos pobles de les rodalies, amb la qual cosa la festa ha pres un aire decididament comarcal.

El Centre d'Iniciatives i Turisme de Puigcerdà és l'entitat encarregada de l'organització de la Festa de l'Estany. Compta amb la colla-

boració de l'ajuntament de la vila i el Patronat de Turisme, que els ajuden econòmicament per tal d'aconseguir el màxim lluïment.

L'estany, el protagonista "in extremis" de la festa, fou construït l'any 1260, quan la ciutat tot just sortia de l'ou. Les raons de la seva existència són ben poc romàntiques, ja que fou concebut com un dipòsit per assegurar l'abastament d'aigua a la ciutat. L'estany s'alimenta a través d'una sèquia

procedent de la part francesa, concretament del riu Querol. Hi hagué èpoques en què s'hi aconseguia una pesca prou important i el conjunt del veïnat contribuïa econòmicament al seu manteniment i neteja. La transformació del prosaic dipòsit en paratge idíl·lic es produí en la segona meitat del segle passat, sota les efervescències romàntiques de les famílies benestants que estiuejaven a la zona.